

retter skaderne, skal der ikke være nogen tvivl om.

Vi ser frem til et grundigt udvalgsarbejde, og vi håber også, at det kan gå rimelig hurtigt.

Helge Adam Møller (KF):

Den sidste bemærkning fra fru Birthe Rønn Hornbech kan Det Konservative Folkeparti helt tilslutte sig. Vi håber også på en hurtig udvalgsbehandling, men selvfølgelig også, som der bliver lagt op til, en meget grundig behandling, og jeg tror også, at vi vil få besøg af en række deputationer og modtage en række skriftlige indlæg.

Når jeg siger hurtigt, mener jeg samtidig, at dette lovforslag er et godt og vigtigt forslag, og derfor bør vi gøre alt, hvad vi kan i Retsudvalget for, at vi får forslaget vedtaget, inden Folketinget slutter denne samling.

Som sagt kan vi helt klart tilslutte os hovedideen, som jo er, at bliver man ramt af en personskaade, eller hvis en familie mister sin forsørger, sker der med lovforslaget en markant og generel forhøjelse af erstatningerne til den enkelte eller til familien. Det synes vi er rigtigt.

Vi kan også konstatere, at der sker flere klare forbedringer i den skadelidtes retsstilling, og det er også godt. Lad mig bare nævne et par eksempler. Det beløb, der også i dag udbetales efter gældende ret som en midlertidig erstatning, hvis man taber dele af sin erhvervssevne, skal nu ikke betales tilbage, hvis man skulle være så heldig – det er desværre kun få, der er det – at man bliver helt rask igen. De penge er jo modtaget i god tro, de er sikkert også brugt i god tro, og derfor synes vi, det er en rigtig ændring af loven, at der ikke længere er krav om, at de skal betales tilbage.

Vi synes også, det er godt, at man i større omfang får adgang til at få genoptaget en sag om erstatning, som ellers er afgjort, hvis det skulle vise sig, at skaden på trods af alle forventninger og al lægeekspertise alligevel udvikler sig værre end antaget. Sådan ved vi jo også at livet er indimellem. Der er ingen af os, der kan garantere, hvordan noget set ud om 5 eller 10 år, og derfor synes vi, det er rigtigt, at der er denne mulighed for, at så kan man tage sagen op igen.

Jeg synes i det hele taget, at forslaget bærer præg af – og det er sagt meget positivt – at man først og fremmest sætter sig i den enkeltes, i ofrets, den enkelte families sted og så siger: Hvordan kan vi som samfund, alle dem, der ikke har været så uheldige, hjælpe ham eller hende eller den familie bedre? Og det er jo et godt princip.

Jeg synes også, det er godt og tiltrængt, at der nu meget hurtigere uden det, som nogen vil benævne for meget papirnusseri, kan udbetales et overgangsbetøb på mere end 100.000 kr. til en ægtefælle, hvis hans eller hendes partner dør.

Det er jo netop i den situation, når alle problemerne tordner ind, at mange har brug for den ekstra økonomiske indsprøjtning, som man alligevel vil få, men mange gange måske først efter et halvt eller et helt år. Derfor er det godt, at man kan få disse ca. 100.000 kr. med det samme til at klare nogle problemer.

Og endelig kan vi helt tilslutte os den tortgodtgørelse, der lægges op til specielt vedrørende sædeligheds kriminalitet, hvor ofret kan få en erstatning for den lidelse, den tort, som vedkommende har været ude for. Tortgodtgørelsen fordobles stort set i forhold til det gældende niveau.

Alt i alt tilslutter vi os forslaget og håber, at det kan vedtages i indeværende samling.

Anne Baastруп (SF):

Det er et centralt og vigtigt lovforslag, vi her behandler.

Når mennesker udsættes for ulykker, er deres overraskelse stor, når de finder ud af, hvor lidt der udbetales i erstatning. Derfor undrer det os, at der er fastsat en ikrafttræden til den 1. juli 2002. Der er jo ikke nogen større administrative omlægninger eller andet, der betinger så lang en periode inden ikrafttrædelse.

Vi havde eksempelvis gerne set, at loven gjaldt for sager, der ikke var endeligt afsluttet ved domstolene. Det er måske lidt overraskende at komme med en sådan ændring. Men der er sager, der trækkes ud og trækkes ud, hvor folk måske for både 5 og 6 år siden har været udsat for en ulykke, og hvor forsikringsselskaberne konstant prøver at finde en ny metode at få udsat sagen på, således at forsikringsselskabet til sidst måske kan komme frem til at slippe for den store erstatning.

Det er derfor også vigtigt, når vi vurderer lovforslaget, at vi vælger de mindst bureaukratiske metoder og nøje overvejer, om man i alle tilfælde kan betragte skadelidte som en ligeværdig part over for forsikringsselskaberne.

Spørgsmålet om midlertidig fastsættelse af erhvervsnetab på baggrund af udtalelse fra Arbejdsskade styrelsen vil vi dyrke lidt under udvalgsarbejdet. Ved en sådan midlertidig fastsættelse af erhvervsnetabet går skadelidte fra at få tabt arbejdsfortjeneste over til at få en måske